

Clubul Amiralilor din Londra

Seara mohorâtă (londoneză) de noiembrie. Anul 1997. Stau de vorbă cu tânărul ofițer electrician Radu S. La un pahar de tărie. Îmi spune cum mai e viața pe mările și oceanele lumii. Are un stil de comunicare plăcut și direct. Îmi zice că dacă aș fi fost amiral britanic nu l-aș fi invitat să bem un păhărel în acea încăpere modestă din str. Nicolae Titulescu, nr 13 (sediul LNR), ci ar fi fost invitatul meu la Clubul Amiralilor din Londra. Radu l-a vizitat și îmi spune că este o clădire impozantă, cu baruri luxoase și săli de bridge, cu saloane intime pentru servit ceaiul de la ora 5 și cu apartamente închiriate pentru un an unor membri ai Clubului sau folosite de aceștia la cerere pentru câteva zile. Toate serviciile, mâncarea și băutura sunt gratuite, fondurile provenind dintr-o taxă anuală substanțială. Clubul este frecventat de amirali însoțiți de doamne și domnișoare (soții, fiice, prietene) sau de invitați ai acestora (1-2 invitați). Se servesc gustări, nu au loc mese copioase. Din ce mi-a spus Radu, poate că eu am îngroșat unele tușe, punându-mi în mișcare imaginația.

(Continuare la pagina 2)

Cam (r) George Petre

Caleidoscopul Clubului Amiralilor

PUBLICAȚIE PERIODICĂ, NR. 8 (1)/ 25 ianuarie 2012

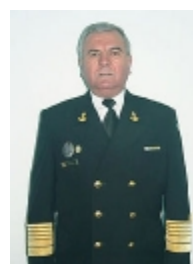
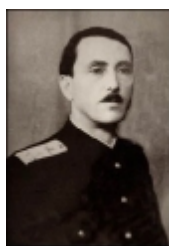
Asociația Clubul Amiralilor promovează relații colegiale între amiralii României indiferent de vârstă, grad și funcții îndeplinite.

Comandanți ai Marinei militare, colegi de promoție

Comandanți ai Marinei militare, dobrogeni

Amirali Traian Atanasiu și Corneliu Rudencu au comandat succesiv Marina militară, după 1990. Au fost colegi de an la Liceul Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc, erau colegi de clasă, chiar colegi de bancă. Sunt și colegi de promoție de ofițeri de marină. Nu este un caz singular în istoria marinei noastre când doi colegi de promoție își predau unul altuia comanda Marinei. S-a mai întâmplat acest lucru și în 1949, când comandorul Ioan Cristescu (promoție 1924) a predat comanda Marinei contraamiralului Emil Grecescu (promoție 1924).

Amirali dobrogeni nu au fost mulți în trecut. Mai cunoscut este amiralul Iacob Bălan, născut la Mahmudia, în 1898. Dar iată că după război, trei amirali dobrogeni comandă succesiv Marina Militară: Traian Atanasiu, născut la Mangalia, Corneliu Rudencu, născut la Constanța și Gheorghe Marin, născut la Negru Vodă.

Amirali români care au colindat mările și oceanele Pământului - episodul V.

Contraamiralul Nicolae Negrescu (1864-1940), comandantul Flotei de operații în luptele de la Turtucaia, a început școala navală de la Brest, Franța, în 1882. După absolvire, în cadrul Școlii de Aplicație a efectuat un stagiul de practică la bordul fregatei franceze „Iphigenia”, cu care a efectuat navigație maritimă și oceanică. Ambarcat pe crucișătorul „Elisabeta”, a executat mai multe voiaje cu escale la Constantinopol, Ancona, Veneția, Trieste și Pola. În 1902, a luat comanda bricului „Mircea” cu care a efectuat marșuri în Marea Neagră, cu escale la Trebizonda și Sinope; în campania din 1903, în timpul marșului din Mediterana au fost vizitate porturile Pireu, Suda, Alexandria și Smirna.

Contraamiralul Constantin Periețeanu (1864-1945) a absolvit Școala navală din Brest, Franța în 1883. A efectuat stagii de ambarcare la crucișătorul „Elisabeta” și la bricul „Mircea” cu care a participat la marșuri în Mediterana. A fost detașat la Marina civilă și, timp de 10 ani (1906-1916), a comandat pasagerul „Împăratul Traian”, cu care a parcurs zeci de mii de mile marine, pe mări și oceane.

Contraamiralul Ion Spiropol (n. 1864) a absolvit Școala navală din Brest, Franța în 1882. Fiind comandant secund al bricului „Mircea”, a participat la serbările columbiene de la Genova (1892); în cursul acestui marș nava a făcut escale la Constantinopol, Messina, Brindisi, Ancona, Livorno și Kios. În 1898, în calitate de comandant secund al crucișătorului „Elisabeta”, a fost cu nava la Burgas și Varna. În 1902, la comanda crucișătorului, a efectuat marșuri în Marea Neagră vizitând porturi din Asia Mică, precum și Sevastopol și Ialta.

Clubul Amiralilor din Londra (continuare din pag. 1)

Trece un timp. În aceeași încăpere modestă, vine amiralul Viergil Stoica și ne propune celor din conducerea Ligii Navale Române, filiala Constanța (președinte amiralul Ilie Ștefan, prim-vicepreședinte subsemnatul) să îl sprijinim în demersurile pentru înființarea unui Club al Amiralilor. Trec imediat la anticul nostru Calculator și scriu un proiect de Statut. Îl ia la puricat amiralul Ilie Ștefan și amiralul Stoica. Se apelează și la amiralul Marcel Dragu (cu experiență în materie de legislație ONG) care îi dă peste câteva zile o formă corespunzătoare. Amiralul Stoica se ocupă de întrunirea Adunării de constituire și de dobândirea personalității juridice prin Hotărâre judecătorească.

Acum câteva zile l-am întrebat pe viceamiralul Virgil Stoica cum i-a venit ideea acestui Club. Mi-a spus că în timpul unei vizite oficiale la Londra a aflat de Clubul Amiralilor britanici. El a propus comandantului Marinei să se facă așa ceva și la noi. Dacă faci o propunere, primești (logic, așa se întâmplă mereu) însărcinarea să rezolvi respectiva problemă.

Nu mi-am propus să laud pe cineva, ci să consemnez cronica primilor pași ai asociației noastre, entitate de castă colegială, invidiată de unii generali din trupele de uscat și aviație. Nu orgoliul „ne mână pe noi în luptă”, ci tradiționalul spirit de corp al marinarilor.

Poante

- Descoperirea Americii s-a produs într-un moment de neatenție a pazei de coastă.
- Și tunarul ochi bine și lovi avionul cu țeava tunului.
- Limba olandeză este încercarea unui marinar german beat de a vorbi în engleză.
- Ziariștii folosesc adesea vocabularul marinăresc: *senator Juan a acostat o pipiță la Club; deputatul Cutare a abordat în discursul său problema.....; discursul ministrului Icsulescu a fost puternic ancorat în realitate.*